

Szeged, 1932. május 14.

Egyházi Híradó

A szegedi- és ujszegedi ref. egyház hivatalos lapja

Főszerkesztő: Harsányi Pál.

Szerkesztő: Bakó László.

„Mit hiszesz a Szentlélekről ?

Hiszem először, hogy Ő egyenlő örök Isten az Atyával és a Fiúval. Másodsor, hogy Ő nekem is adatott, avégett, hogy

engem igaz hit által Krisztusnak és minden Ő jótéteményének részévé tegyen, vigasztaljon és velem maradjon mindörökké.“

(Heid. k. 53. k. és f.)

XI. évfolyam 1932. 18-19. sz.

TARTALOM :

Vezércikk: Harsányi P.: Pünköst. — II. cikk: Bakó L.: A templomi rend érdekében. — III. cikk: Kovácsné Huszár Jolán: Az erős szív titka. — Hírek. — Ujszegedi Missziói Egyház. — Hivatalos rész. — Hirdetések.

Egyházi Híradó

Pünköst

Keresztyén hitünknek szép és szent ünnepeit a Pünköst koronázza meg.

Angyali karoknak karácsonyi himnuszát, nagypénteknek sziklákat megrepesztő gyászát, husvétnak fehér ruhás angyaloktól feltört sziklakoporsóját, áldozó csütörtöknek mennyei polgárjogunk szent örökségét mind együtt véve, Pünköst koronázza meg és sugározza tele a Léleknek káprázatával, mikor predikálja Péter ezrek előtt Jeruzsálemnek piacán a megfeszített, de feltámadott Krisztust és megalakul 3000 emberrel az első keresztyén egyház.

Nézem ez ünnepet ma ezred évek távolán, önző és anyagias korunk zürzavarából, nyomoruságunknak felsikoltó jaja idején, jelenünk könnypárás levegőjéből és megteljesedem csodás, ihletett érzéseknek gazdagságával, diadaloknak és győzelmeknek mámorával, megpezsdl a vérem és felszárnnyal a lelkem s önkénytelenül kiáltok fel az örök szép dicsérettel: Jövel szent Lélek Ur Isten, töltsd bé sziveinket épen!

És nézem onnan Jeruzsálem piacáról, az első Pünköst ünnepéről a jövőt, az elkövetkezőt, a századokat és ezredéveket, ezekben az embert, amint egyszer mélyre sülydedten önzésnek bűnében, gyűlöletének szenvedélyében tépi, szakgatja, öli, pusztítja önmagát és egymást, másszor pedig pünkösti lélektől megteljesülten az isteni szikra gyúl ki és ragyog fel az emberen s a szeretet és lélek ereje által teremt, hat, alkot, gyarapít s önkénytelenül kiáltok fel az örök szép dicsérettel: Jövel szent Lélek Ur Isten, töltsd bé sziveinket épen!

Két tanulság irattatik arany betűkkel szemeink elé Pünköstnek ünnepén, melyek közül az egyik az, hogy még a szeretet is a lélek erejével győzedelmeskedik, — a másik pedig az, hogy ahol a szeretet a lélekkel egybe fog, ott az erőtlenek erősekké, az ingadozók hősökké, még a Saulok is Pálokká változnak s ennek az egybefogásnak győzedelmeskedni kell.

Az első igazságról maga a földre szállott örök szeretet, Jézus tesz bizonyágot,

midőn tanítványainak azt mondja: maradjatok Jeruzsálemben és veszitek a szent Léleknek ajándékát, — a második igazság káprázatos bizonyága pedig éppen ez az ünnep, melyen ugyanazon Jeruzsálem piacán predikál Péter, holott 50 nap előtt zúgott a »feszítsd meg«, holott ugyanazt a Krisztust predikálta, aki keresztre feszített és holott ma megkeresztelkedve három-ezeren lesznek észak-kelet, dél és napnyélszet tájain bizonyágai, még pedig vérhullajtásig való bizonyágai annak, hogy nem adatott más név, amely által megtartatnánk, mint a Krisztus neve!

Pünköst ünnepe, a szeretet és lélek egybefogásának ünnepe minden évben eljön, mikor összeölelkezik az ég a földdel rózsanyílásnak idején!

Sebesen zúgó szélnek zendülése, szeretet és lélek egybefogásának győzdelmi ünnepe volt a magyarság keresztyén hitre térése, a nemzeti egység és dicsőség megépítése I. István alatt, nemzeti Pünköst ünnepe volt a magyarnak a Hunyadiak, Bethlenek, Rákócziak kora, — sebesen zúgó szél zendült, kettős tüzes lángnyelv lobogott Kossuth, Petőfi és a magyar nép felett 1848-ban.

Várjuk, epedve várjuk a szeretet és lélek egybeölelkezésének győzdelmi ünnepét, a sebesen zúgó szélnek zendülését, a kettős tüzes lángnyelveket, melyek eltérjék az egész magyar hazát Brassótól Pozsonyig és Késmárktól Orsováig, hogy predikáljuk a keresztre feszített, triáni sírba tett, de onnan is feltámadott magyarságnak dicsőségét, hogy hirdethessük: Dunamedencében nincs más nép, mely által megtartatnék e világnak békessége, mint a magyar!

Várjuk, epedve várjuk a szeretet és lélek egybeölelkezésének győzdelmi ünnepét, a sebesen zúgó szélnek zendülését, a kettős tüzes lángnyelveket, melyek eltérjék ezt a romba dőlt egész világot, melyek újulást adjanak a szeretetben megfogatkozott és lélekben összetört emberiségnek, melyek rózsanyílást teremtsenek e földön, hol ma

mindenütt a keserűség és nyomorúság bojtorjánja és tövisé szakgatja a családot, az embert, a népeket és a nemzeteket, az egész világot!

Jövel szent Lélek Ur Isten, töltsd bé sziveinket épen!

Gyula, 1932. Pünköszt.

Harsányi Pál, esperes.

A templomi rend érdekében

Egyházunk presbitériuma a műszaki bizottság javaslata alapján legutóbbi gyűlésében foglalkozott azzal a kettős részből álló indítvánnyal, amelyet Tóth Ferenc presbiter úr tett és amelyet lapunk február 27-i számában teljes egészében ismertettünk. Kiegészítette ezt az indítványt Szabó Géza atyánkfiaának az a javaslata, hogy éppen a nyári hónapok alatt a nagy hőségre és a sokszor jelentkező rossz, elhasznált levegőre való tekintettel nem lehetne-e a templom egyes ablakait nyithatóvá átalakítani?

A műszaki bizottság alaposan tanulmányozván a kérdést, pénzügyi okokból nem tudta javasolni sem az ajtóknak szélfogókkal való ellátását, sem az ablakok bár kívánatos átalakítását.

Az utóbbi cél könnyen és jól megoldható az alapos és gyakori szellőztetéssel s ennek az érdekében szükséges, hogy a gyülekezeti istentiszteletet megelőző katonai és ifjúsági istentisztelet fél 9-re, illetőleg fél 10-re befejezést nyerjen. Így mindig egy teljes negyedóra áll rendelkezésre ismételt szellőztetésre és új, friss levegő beáradására.

A templomból való lehető gyors kivo-

nulás pedig a templomi rend kérdése s ennek életbelépésével az is megoldható.

Itt lesz azután ez a kérdés az egész gyülekezet ügye és itt kérem én az egész gyülekezetet a következők figyelembe vételére:

Pünkösztől kezdődőleg a záróénekből több verset is fogunk énekelni, ám az első vers eléneklése után már kezdődjek meg a hívek távozása, mégpedig először a nők s csak annak megtörténte után a férfiaké. És pedig az alábbi sorrendben: A főhajóban álló nők, majd ugyanonnan a legutolsó padsorokon kezdve az ülő nők először s utánuk a mellékhajó női gyülekezete s csak miután így a nők oldala teljesen kiürült, jöjjenek a férfiak hasonló értelemben.

A templom megkívánta rend és az istentisztelet méltóságát megillető ékesség kérdése is, ez az életbeléptetendő új gyakorlat, de kívánatos udvariasság nőtestvéreinkkel szemben. Nem utolsó sorban pedig a templomból való gyorsabb kijutás igazán alkalmas módja.

Hiszem, hogy hozzászokunk s így kialakuló templomrendünk is egyik drágagyöngye lesz Istenben való dicsekedésünknek.

Az erős szív titka

(Zsid. 11:27.)

Kedves Testvéreim! Az erős szív titkáról szeretnék elmondani valamit előttek, mert ha valamikor nagy áldás volt az erős szív, úgy a mostani nehéz napokban mindnyájunkra nézve ez lenne a legnagyobb ajándék, ha megnyerhetnők Istentől.

Apostoli szolgálatot végeznek közöttünk ma az erős szívű emberek. Próbáljuk meg testvéreim megismerni azt a titkot, ami ilyen erőt adhatna a mi szívünknek is.

Ha visszanezünk a háboru vérzivataros idejére s a szenvedések és borzalmak szörnyű emlékeit felidézük lelkünkben: csodálkozva kell megállapítanunk, hogy milyen erősek is voltunk mi akkor mindnyájan, pedig nagyobb terheket hordoztunk, mint most. Ki nem emlékszik egy-egy virágos katonanatra s azon egy-egy drága, mosolygó,

bizakodó, bátor szempárra, meleg, reménységtől rezgő, bucsuzó ajakra: vissza jövünk legkésőbb karácsonyra; ne sirjatok, bizzatok kedveseim! Kinek nem fénylik emlékei között egy-egy glóriás anyai arc, hogy elbocsátotta szíve szülöttét könnyes reménységgel: Tudom, hogy megőriz az Isten, édes gyermekem!

....Törékeny, gyenge asszonyok apró, kicsi fejekre hajoltak magányos kísértő éjszakákon s imádságokból égigérő lajtorják épültek, amelyiken Istenhez jártak reménységért és erőért könyörögni a lelkek. Barna magyar rögbe asszonykéz hasított az eke vasát; kapa, kasza villant a dolgos kezekben; derekak hajoltak sohse emelt terhek alatt. Üzletek, gyárak, hivatalok az erős-szívű nők csodáit őrizték, villogó tűk fölött

fényes mártírcok fehérlettek... valami láthatatlan erő és hatalom tartott bennünket igézet alatt: mindenre volt ereje férfinék, nőnek, fiatalnak, öregnek, gyereknek, falun, városon, a lövészárkokban, vagy itt-hon, mindenki küzdött, harcolt, várt remélt erős szívvvel valamit, valami láthatatlan szent bizonyosságot, fényt, melynek ki kell gyúlni majd a sötétség, nyomorúság és áldozatok fölött.

Mintha valami csodálatos reménység in-tegetett volna felénk, amelyikért érdemes harcolni, tűrni, várni, éhezni, fájni, özvegynek, árvának, nyomorultnak lenni, amiért érdemes kihullani a szívünk vérének. Igen testvéreim, láthatatlan földi reménységet lát-tunk s ez ilyen erőssé tett minket mindnyá-junkat.

....Azután peregték tovább a borzasztó napok, évek... kegyetlennek látszó kéz egy pillanat alatt döntött le bennünket a szent magaslatokról, hol megfészkelte a lelkünk. Mindennap leszakadt a szívünkről egy da-rabja a földi reménységnek s végül leros-kadtunk összetörten, koldusan.

...Menj ma végig az utcán: még a csil-logó külszín mögül is feléd reszket a bi-zonytalanság sikoltása s a rongyos, éhező, kétségbeesett emberarcokon ott nyög a kín és lázadás, mely keselyüként tartja karmai között a szívüket... Menj be a hivatalba: láthatatlan fekete árnyék ül a fejek fölött: itt leszek-e holnap? Óh, Istenem, itt leszek-e még? Az üzletben: a semmivé lett becsüle-tes keresmény, vagyon romjain kesereg a gazda, a gyárak kihült kéményei fölött a pusztulás hollói kóvályognak s a kenyér-termő földre hulló véres veritéket: megcsu-folja a munka jutalma. Hát a családi fész-kek nyújtanak-e békét és enyh'helyet? Még ha kisebb-kisebbé lesz a mindennapi kenyér, ehhez lassan hozzá törnek a szívünk, de ott ülnek sorban elvégzett gyermekeink aszta-lunk körül; három, négy is kész diplomával repülnének dolgozni, szolgálni, teremteni ifjuságuk feszülő izmaival, álmokat és ter-veket kovácsoló lelkük parancsoló vágyako-zásával... s ülnek, ülnek szárnyaszegetten, szomorún, tétlenül. Emésztő vágyban sorvad el a teremtő készség és belesodrónak soha-sem látott és ismert lelki válságok, utvesztők sötét zugaiba. Nem tudjuk útnak indítani a jövődöt diadalmasan és még csak vándorbotot sem adhatunk kezükbe: eredj, hódítsd meg a világot, hiszen ég, forr, ropog körülöttünk az egész világ.

Ember! Hogyan állasz meg ebben a fer-getegben, mely minden földi reményt első-pört?

Szív! Mi erősít meg téged, ha semmi-ben sem vetheted bizodalmaidat?

Testvérem, érezted-e már valaha egy borzalmas pillanatban, mikor minden össze-dőlt körülötted és benned, hogy egészen ért-hetetlen csodálatos módon, egyszerűen és csöndesen lehullott rólad a kétségbeesés; mintha valami kegyelmes kéz hirtelen ki-emelt volna a sötétségből s te megérezted a lelkedben valami láthatatlan, felfoghatatlan megtartó erőt.

Mint Hágár, amikor Ábrahám kivitte őt fiával együtt az ismeretlen pusztába. Kenyere, vize elfogyott s ott bűjdosott az ismeretlen sivatagban. Karján a gyermek már halálra tikkadt, szörnyű kín marcangolta érte a lelkét. Nincs, nincs segítség sehol. Letette egy bokor alá s ő kissé távolabb leroskadt, hogy ne lássa meghalni szive szerettét. Ez a pere volt a nagy hare ideje Hágár életében, amikor először érezte meg büszke, gőgös, elbizakodott szive, hogy minden az Istené.

Míg a pusztát látta csak s a reményte-lenséget, míg maga futkosott menekülés, megoldás után, — addig Isten nem mutat-hatta meg neki azt a vízforrást, mely ott csörgedezik a pusztában is közel hozzá.

Kedves Testvérem, büszke, elbizakodott Hágár! Elveszett körülöttünk a virágos föld s halálos szomorúsággal és rettegéssel néz ránk a pusztá, hova Isten száműzött min-ket is.

Kenyérünk, vizünk fogytán s karjainkon haldoklik gyermekeinkben a jövőd... Le tudsz-e rogni úgy az Ur előtt, mint Hágár, hogy nagy gyötrelmes lelki tusák között megérezd: Minden az Övé... Rá bízom ma-gam. Tőle várok szabadulást. Abban a perc-ben leszakad rólad minden, egyszerűen és csodálatosan látóvá lesz a szemed, csöndes-sé a szived — és vízforrásra lelsz. Talán éhezik, szomjazik továbbra is a tested, talán nem lesz jobb a ruhád, cipőd, melegebb a szobád, — de találkoztál a kegyelemmel s ez az erős szív első titka.

Még egy nagyon megragadó része van a bibliának a Zs. irt. lev. 12. részében. Az Ótestamentom hőseinek csodálatos hite és ereje van benne leírva. Előttünk áll Noé, — hogy hitt a láthatatlan veszedelemben, mit Isten jelentett meg neki s bárkát épít a kö-rülötte élők csufolásai között is. Ábrahám, hogy elhagyja atyái földét s megy a bizony-talan messzeségbe, mert az isteni ígéret fé-nye előtte ragyog. Hogyan viszi fel fiát a hegyre, hogyan helyezi az áldozati oltárra s emeli fel a kést....

»Erős szívé volt, mintha látta volna a láthatatlant«. — mondja róluk az írás. — *Látni a láthatatlant s hinni benne mindha-lálíg, ez az erős szív második titka.* Test-vérem! Te látod-e? Hunyd be a szemed, hogy ne csak a láthatót lássa, a földet, ma-

gát a szegénységet, nyomorúságot, igazságtalanságot, bünt...

Mit tudja azt a földi ember, mi az Isten gondolata és terve? Ő az örökkévalóságba építi terveit, a mi reménységünk a földhöz vannak kötve s hányszor össze kell azokat Istennek törni, hogy beleépülhessen a mi lelkünk az atyai terveibe s szívére ölhellessen gyermekeiként minket.

Be kell vallanunk, ha életünket végignézzük, hogy számtalanszor szegyenültünk meg már egetostromló, jónak hitt kéréseink miatt, melyeket ha meghallgatott volna az Ur, milyen csapás származott volna belőle ránk s nagy szenvedések, próbák, melyek elől menekültünk: kibeszélhetetlen áldások gazdagságával ajándékozta meg életünket. Dr. Pruzsinszky Pál Hugenotta asszonyok és leányok c. füzetében van egy megrázó történet azokról a francia ref. nőkről, akiket hitükért Egü-Mort városában (Aigeus-Mortes), a Tur dő Konsztánsz (Tour de Constance) torony börtönébe zártak. Két egymás fölötti nagy köralakú terem ez 6 méter vastag fallal, melyeknek lőrésain szűrődött be a világosság, süvített be a szél, hideg s a vidék gyilkos levegője. 31-en voltak — közöttük fiatal leányok is — és sok közülök 38 évet töltött itt a legrettegetesebb szenvedések között.

Egyik kőköckébe tiz körmükkel vajták bele a szót: resziszté (Resister) Kitartás! Hunyjuk csak le a szemünket, képzeljük bele magunkat az ő helyzetükbe — hogyan, milyen fényesen, ragyogóan, milyen mindent legyőzően, mindenért kárpótlóan láthaták ezek a »Láthatatlant« ott a szörnyű nyomorúságban, a rothadt szalmán a gyilkos torony mélyén...

Kitartani, kitartani, ez a harmadik titka az erős szívnek, de erre csak az képes, aki találkozott a kegyelemmel s látja állandóan a láthatatlant.

Karácsony előtt jött hozzánk egy kicsi lány: két pengő zsebpénzecskejéről lemondott, hogy elhozza titokban, úgyhogy senki se tudja — a szegény gyerekek karácsonyára. Nagy hatalmakkal kellett neki is megvívni: a kirakatban csábítgató ördögökkel: cukorral, csokoládéval stb., — de ez a kisleány is látta a láthatatlant.

...Egy öreg, jóságos házaspárt temettek el nemrégiben Verbászon. Többször megfordultam a házukban, 19 évig feküdt az asszony ágyhoz láncolva, betegen. Mindenki belefáradt már még abba is, hogy látogassák őket — s az öreg, hű férfi mosolyogva, derűs, békés szívvel kitartott. Ő gondozta betegét, emelgette, mosdatta, fésülte, — ő főzött, mosott neki.

Mikor takarítgatott, zsoltárt énekelt »a Mamának« s mikor leülhetett melléje, imád-

kozott vele. Soha egy zugolódó szavát nem hallottuk, soha olyan nyugodt, derűs, szép öreg arcot nem láttam, mint ez a 83 éves férfié, de olyan mosolygó, türelmes beteget sem. Mikor hazaszólitotta az Ur a megfáradt asszonyt, — akkor tört csak össze a hű gondozó társ. »Milyen boldoggá tett engem ez a szolgálat — betöltötte egész életemet — nem éreztem soha a terhét, most már mindent elvégeztem ezen a földön...« S hazahívta őt is egy hónap múlva az atyai szó. Sírkövére bizony rávéshetnék ezt a ragyogó szót: »Ő kitartott«.

Testvéreim, én magam is beszélhetek tinéktek egy kis koporsóról, melyből életem legnagyobb fájdalma, de legnagyobb áldása is kivirágzott, hogy találkozhattam általa azzal a kegyelemmel, mely minden látható fölött megmutatta ragyogón a Láthatatlant s megengedte, hogy ennek szolgálatába oldjon bele boldogan az életem.

Kedves Testvéreim! Felemelni szemünket, hogy találkozassunk a kegyelemmel, látni a láthatatlant a legsötétebb nyomorúságban is s csendes, bízó, szívvel kitartani, ez az a három, amit az erős szív titkárként meg kell tanulnunk, akkor mi is el tudjuk majd fényes orcával énekelni a zsolttáriróval mostani nagy megpróbáltatásaink között is:

»Azért a mi szívünk nem félne,
Ha az egész föld megrendülne
És a hegyek a tengernek
Közepébe bedülnének.«

Mert az Isten a mi reménységünk.
Kovácsné Huszár Jolán.

Gázgyár városi irodájában

és mintatermeiben gáztakarék-
tűzhelyek és autógéisek stb.
havi részletre.

Kölcsey-utca 11.

Telefon: 30—62.

Kézimunkázó hölgyek figyelmébe!

Gyapjú és himző fonalakban nagy
árleszállítás.

Magyaros és modern kézimunkák
elkészítéséhez díjtalan útbaigazítás.

Olcsó klöpicsipke vásár!

MÁRTON ILONA kézimunka üzletében
Gizella-tér 4. Telefon 29-97.

HIREK

Énekek sorrendje

- Május 14-én, szombaton délután:
 Kezdőének 20.
 Főének 200. 1. 2. 3. 4.
 Préd. előtt LXXXVI. 1.
 Záróének 200. 5.
- Május 15-én, vasárnap, Pünkösöd első napján
 Kezdőének 26.
 Főének 63. 1. 2.
Férfikar.
 Préd. előtt 89. 5.
 Záróének 63. 3.
- Urvacsoraosztás előtt: 136. 5.
 Urvacsoraosztás alatt 205.
 Urvacsoraosztás után 210. 1.
- Pünkösöd első napja délután:
 Kezdőének 214. 1. 2.
 Főének 64. 1. 2.
 Záróének 64. 3.
- Május 16., Pünkösöd második napja délelőtt:
 Kezdőének 27.
 Főének 65. 1. 2. 3.
 Préd. előtt 30.
 Záróének 65. 4.
- Urvacsoraosztás előtt: 203. 1.
 Urvacsoraosztás alatt 208.
 Urvacsoraosztás után 212. 1.
- Pünkösöd második napja délután:
 Főének 67. 1. 2.
 Záróének 67. 3.
- Május 18., szerda délután:
 Kezdőének CXIX. 1.
 Főének CXIX. 2. 4.
 Záróének CXIX. 6.
- Május 21., szombat délután:
 Kezdőének 189. 1.
 Főének 189. 2. 3. 4.
 Záróének 189. 5.
- Május 22., vasárnap délelőtt:
 Kezdőének 7. 1. 2.
 Főének XXXV. 1. 2.
 Préd. előtt 31.
 Záróének XXXV. 1. 2.
- Május 22., vasárnap délután:
 Kezdőének 138. 1.
 Főének 138. 2. 3.
 Záróének 33. 2.
- Május 25., szerda délután:
 Kezdőének CXXX. 1.
 Főének CXXX. 2. 3.
 Záróének CXXX. 4.
- Bibliakörben május 23-án délután.
 Hétfő délután:
 Kezdőének XXXV. 1. 2.
 Közének 283. 1. 2. 3.
 Záróének 96. 1. 2.

Istentiszteletek sorrendje: Pünkösöd vasárnapján d. e. 9 órai kezdettel rövid, bibliamagyarázatos istentisztelet; 10 órai kezdettel urvacsoraosztással egybekötött istentisztelet; d. u. 6 órakor hálaadás. Szolgálnak Bakó

László lelkész, ágendázik dr. Illyés Endre hitoktató lelkész, a tanácssteremben tartandó párhuzamos istentiszteleten Kiss Tihamér s. lelkész.

Pünkösöd másodnapján d. e. 10 órai kezdettel urvacsoraosztással egybekötött istentisztelet (Bakó László lelkész és Kiss Tihamér s. lelkész), d. u. 6 órai kezdettel hálaadás (Csontos Jenő legátus).

Bűnbánati hetünk, urvacsoraosztásaink.

Az elmúlt hét minden egyes napján bűnbánati istentiszteletekre jöttünk össze, hogy az urvacsoravételhez méltóképpen előkészüljünk. A bűnbánati héten Bakó László, Illyés Endre, Durkó Gábor és Kiss Tihamér lelkészek szolgáltak. Az urasztalát az ünnep mindkét napján megterítjük, első napján az urvacsoráját kiadjuk most konfirmált ifjú egyháztagjainknak is. Megkeressük a börtön és a kórházak lakóit és hívásra egyes családokat is.

Az ünnepi legátus Csontos Jenő debreceni teológus atyánkfia lesz. Fogadjuk szeretettel és segítsük jókedvű adománnyainkkal.

Istentisztelet Fodor-telepen. Pünkösöd másodnapján délután fél 3 órai kezdettel Kovács Bálint testvérünknel urvacsoraosztással egybekötött istentiszteletet tartunk. Fodortelepi istentiszteleteinket majd ősszel folytatjuk.

Személyi hír. Dr. Vitéz Varga Lajos tanársegéd, atyánkfia f. hó 9-én tartotta egyetemi magántanári próbaelőadását s ezzel már minden megtörtént, hogy magántanári habilitációja bekövetkezzék. Igaz szívből minden jót kívánunk a Varga-család derék és munkás tagjának.

Elődeink és jöltevőink emlékezete. Pünkösöd másodnapján délután 4 órakor a belvárosi temetőbe megyünk ki, hogy kegyeletesen megemlékezzünk mindazokról, akik egyházunk érdekében hosszú időközön keresztül munkálkodtak és egyházunk javára emlékezetes alapítványokat tettek. Így kegyeletünket lerójjuk egyházunk első lelképásztorának, Varga Pálnak, majd nagy jöltevőinknek: Dombrády Nagy Gyulának, özv. Lichtenegger Gyulánának és özv. Steininger Mihálynának sírjainál. Csoportos indulás a

református palotából délután 4 órakor, esetleges találkozás fél 5 órakor a ref. temetőben.

Lapunk legközelebbi száma a mostani ünnepi számra való tekintettel csak folyó hó 28-án jelenik meg. Éppen ezért már most közöljük, hogy május 22-én, vasárnap délelőtt 10 órakor és délután 6 órakor a gyülekezeti istentiszteleten Kiss Tihamér s. lelkész szolgál; 9 és 11 órakor ifjúsági istentiszteletek lesznek.

Ifjúsági konferencia Békésen. F. hó 22-én, vasárnap nagy ifjúsági konferencia lesz Békésen s ez alkalommal a délelőtti ünnepi istentiszteleten Bakó László lelkész szolgál.

A Kálvinista Körből. Május hó 28-án (szombaton) este 8 órakor tartja a Kör ebben az évadban az utolsó »csendes órát«; június 4-én — ugyancsak szombaton — az utolsó társasvacsorát, melyen a szegedi Katolikus Kört látja vendégül.

Rövid hírek. Az elmúlt vasárnap lapunk mult számában közölt program szerint a Szegedi Keresztyén Ifjúsági Egyesület méltó módon tartotta meg az »Anyák Napját«. — Május 8-án a »Filléres gyors«-sal a debreceni ref. Kollegium 70 növendéke és 10 tanára érkezett Szegedre, akiket egész napi kalauzolás után vacsorával vendégeltünk meg. A vacsora elkészítéssel fő segítségünk most is Szaday néni volt. — F. hó 9-én tartottuk a középiskolák VIII. osztályába járó ref. növendékeinknek hittanvizsgáját.

Szegényeink megvendégelése Pünkösdi hétfőjén délután 3 órakor lesz. Kérjük hivat. természetbeni vagy pénzbeli adományát.

Missziós Nap Szentesen. Amint a mult évben nálunk, most Szentesen jövünk össze missziói napra. F. hó 26-án egész napi gazdag programban egyházunk aktuális kérdéseit tárgyaljuk. Jelentkezőket a lelkészi hivatal vesz előjegyzésbe.

Szegedi KIE hírei. Az elmúlt vasárnap, 8-án, az egyesület KIE-napot rendezett, a melynek előadói Bakó László lelkész, dr. Illyés Endre hitokt. lelkész és Kiss Tihamér s. lelkész, KIE elnökök voltak. Ugyanaznap délután 6 órai kezdettel a középiskolás S. D. G. leányegyesület közreműködésével anyáknapja templomünnepséget tartott az egyesület, amelyet nagy lelki gyönyörűséggel hallgatott végig a vidéki vendégekkel is gyarapodott gyülekezet.

Folyó hó 18-án Kiss Tihamér László elnök tart előadást: »A klasszikus görög nő és világa« címen a KIE leányosztályának

este 8 órai kezdettel a KIE hivatalos helyiségében (Fodor-utca 7.).

Diákmisszió. A szegedi egyetemi és főiskolai Soli Deo Gloria református diák-szövetség, 1931. évtől kezdve, a központi egyetemen előadásokat tartott, melyek »Szombat esték az egyetemen« néven ismeretesek. Ezek az előadások a lelki kálvinizmus ügyét szolgálták, hogy a közönség s elsősorban a főiskolai ifjúság megismerje és önmagába szívja azokat a szellemi életerőket, eszméket, melyek összhangzatos életkifejlődéséhez nélkülözhetetlenek. Bár a Bethlen Gábor Körnek a már előbb megkezdett értékes és fölhasználható munkáját teljes mértékben támogatja, ami csak természetes, és szeretettel kísérte minden egyházépítő munkájában, mégis az ifjúság nagy részét az evangéliumi lelki szegénység érzete kényszerítette, ugylátszik, hogy lelküket a kálvinizmus markánsan vezető elvei döntőleg, életformálólág irányítsák s az elsekélyesedéstől s annak egyéb súlyos következményeitől megóvják. Mi sem természetesebb azonban, hogy ennek a két testvérnél is testvérebb diákegyesületnek közös keretben kell szervezettel is ezt a munkát folytatni. Az eddigi példás megértés, a diákmissziói munka lelki kiterjesztésének, nagyobb mérvű szükségének belátása, más oldalról teljes elismerése a BKG terepkeresésének, népismereti törekvéseinek, az a leggarantáltabb alap, melyen együtt egy szervezetben dolgozhatnak. Egyetlen mozzanatot nem szabad csak figyelmen kívül hagyni; azt, hogy milyen óhajlás, milyen lelki szükség hozta létre Szegeden is, a »Pál apostol« SDG Collégiumot. Ezt a momentumot részletesebben nem kívánom magyarázni, de bizonyos mértékben magyarázatul szolgál maga a tény: a Soli Deo Gloria diákmissziói munka rohamos, szinte hódító elterjedése mindenfelé, amiben nem utolsó sorban van szerepe, nagyszerű, kálvini sajátosságú, határozott programjának, ahogyan az életüket Krisztusba oltani kívánja. Beszámolómat rövidre fogom azért is, mert hosszú beszámolóval nem akarom a tisztán lelkieken végzett munkánkat túlértékelni. Ezen egy és fél év alatt tagjainktól tagdíjat nem szedtünk. Aránylag csekély az az összeg, melyet kiadtunk (30 P), de nagy az az értékminőség, amit a szellem tisztaságával nyújtottak az előadók, a maguk összességében. Előadást tartottak: Antalfy László tábori főesperes, Illyés Endre dr. hitoktató-lelkész, Zeitler Rudolf mérnök (Budapest), Bakó László parochus-lelkész, Pap Béla hitoktató segédlelkész (Budapest), Karácsonyi Sándor gimn. tanár (Budapest), Aldobolyi Nagy Zoltán ny. törv. bír. Kovács Ödön dr. egyetemi magántanár, Kiss Sándor misz-

sziói lelkész (Budapest), Báthory László hitoktató lelkész (Szentés), Victor János dr. paróchus lelkész (Budapest), Incze Gábor dr. hitoktató lelkész (Budapest), Durkó Gábor hitoktató lelkész, Papp Kálmán Jenő hitoktató-lelkész (Szentés), Hamar István ny. theol. tanár, kormányfőtanácsos (Budapest), Falábú Dezső gimn. tanár (Hódmezővásárhely). Az előadóknek ezton is hálás köszönetet mondok szolgálatukért. Hálás köszönetemet ki kell terjesztenem az egyetem derék rektoraira is, akik minden díj nélkül elláttak teremmel és villanyvilágítással. Ezzel a rövid beszámolóval tartoztam a Collégiumnak, mivel megbízatásom, a vocatio externa letelt. 1932 június 1-e után, megkeresés esetén Szabó Géza Coll. elnök ad választ. *Durkó Gábor*, hitoktató lelkész.

Személyi hírek. A Kálvin Szövetség egyhangú lelkesedéssel dr. Ravasz László dunamelléki püspököt választotta meg lelkészelnökévé. Világi elnök újból Bernát István lett. — Farkas István tiszáninneri püspököt Miskolc város törvényhatósága a törvényhatósági bizottság örökös tagjává választotta. — Dókus Ernő tiszáninneri egyházkerületi főgondnok, a Konvent és Zsinat elnöke tisztségeiről való lemondását egyházkerülete és a Konvent kérésére sem vonta vissza. — Kéler Ödön tábornokot nevezték ki a m. kir. honvédség prototárs egyházi szervezetének főgondnokává. — Pósa Péter csepelyi lelkészt választották meg az alsó-borsodi egyházmegye esperesévé, Farkas István püspök örökébe. — Miklós Ödön csepelyi lelkészt, a pápai theológia volt héber professzorát a debreceni Tisza István Tudományegyetem magna cum laude avatta a theológiai tudományok doktorává.

A debreceni egyetem központi épületét Pünkösöd első napján ünnepélyes keretek között adják át rendeltetésének. Ez alkalomból a Nagytemplomban tartandó istentiszteleten dr. Baltazár Dezső püspök szolgál.

HIVATALOS RÉSZ

A szegedi református egyházközség elnökségétől.

398—1932. sz.

Hivatkozással az E. T. I. tc. 18. és 19. §-aira, értesítjük egyházközségünk tagjait, hogy az előirt rendelkezéseknek megfelelőleg elkészített *választói névjegyzék* május 15-től 25-ig a lelkészi hivatalban közszemlére ki van téve. Ott a hivatalos órák alatt megtekinthető és ellene az esetleges észrevételek ugyancsak május 25-ig írásban a presbiteriumhoz benyújthatók.

Szeged, 1932 május 15.

Az elnökség.

UJSZEGEDI MISSZIÓI EGYHÁZ

Istentiszteletek sorrendje: F. hó 15-én, Pünkösöd első napján d. e. 9 órakor istentisztelet és urvacso-raosztás Ujszegeden (dr. Illyés E. hl.); d. e. 10 órakor istentisztelet és urvacso-raosztás Kisteleken (Durkó G. hl.), d. e. fél

11 órakor istentisztelet és urvacso-raosztás Kiskundorozsmán (Teleki S. lelkész); d. u. fél 3 órakor istentisztelet és urvacso-raosztás Sándorfalván (Teleki S. lelkész); d. u. fél 3 órakor istentisztelet és urvacso-raosztás Szőregen (dr. Illyés E. hl.); d. u. fél 3 órakor istentisztelet Ujszöregen (Legátus); d. u. 3 órakor istentisztelet és urvacso-raosztás Ószentivánon (Durkó G. hl.); d. u. 3 órakor istentisztelet és urvacso-raosztás Somogyitelepen (Kiss T. sl.); d. u. fél 5 órakor istentisztelet és urvacso-raosztás Deszken (dr. Illyés E. hl.).

F. hó 16-án, Pünkösöd másod napján d. e. 9 órakor istentisztelet Ujszegeden (Legátus); d. e. 9 órakor istentisztelet és urvacso-raosztás Kecskéstelepen (dr. Illyés E. hl.), d. e. 10 órakor istentisztelet és urvacso-raosztás Pusztamérgesen (Teleki S. lelkész); d. e. fél 11 órakor istentisztelet és urvacso-raosztás Felsőpusztaszeren (Durkó G. hl.); d. u. fél 3 órakor istentisztelet és urvacso-raosztás Tápéi-réten (Kiss T. sl.), d. u. 3 órakor istentisztelet és urvacso-raosztás Rőszkén (dr. Illyés E. hl.).

F. hó 22-én d. e. 9 órakor istentisztelet Ujszegeden (Teleki S. lelkész).

F. hó 29-én d. e. 9 órakor istentisztelet Ujszegeden (Teleki S. lelkész); d. u. 3 órakor istentisztelet Ujszentivánon (Teleki S. lelkész).

Konfirmációi ünnepségünk. Aldozóesütörtök ismét testvéri találkozója volt a 40 km-es körzetben szétszórtan élő híveinknek. A most konfirmáltak ünnepélyes vállaltételére csaknem minden missziói pontról jöttek az éhező és szomjuhozó lelkek, hogy lélekben meggazdagodjanak s hitükben és anyaszentegyházunk iránti ragaszkodásban megerősödjön, mint égő és világító mécesesék térjenek vissza abba a lelki pusztaságba, ahova Isten kegyelme kirendelte őket. A reggeli istentisztelet folytatásaképpen 23 felnőtt és 7 serdülő atyánkfiát vettük fel a gyülekezet urvacso-raórával élő tagjai sorába.

A konfirmáltak a gyülekezettel együtt mindjárt részesültek is a kegyelem vendégségében; 31 férfi és 40 nő élvén az Ur vacsorájával. Délelőtt még a preszbiterium tartott gyűlést, mialatt vidéki vendégeink Szeged nevezetességeit tekintették meg. Majd preszbiterek, konfirmáltak, vidéki vendégek újra egybegyűltek ebédre az ujszegedi belmissziói bizottság áldozatából szépen megterített asztalhoz. Itt Keresztes Nagy Antal tb. főgondnok, egyházközségünk patriarchája és Oláh Lajos preszbiter köszöntötték a konfirmáltakat a preszbiterium nevében. Ebéd után, ahol 80—90-en elégítettünk meg, vallásos délután zárta be ünnepségünket. Gyülekezeti ének után Czöndör László főiskolai tanár atyánkfia szép hegedűjátékával, Milotay Imre preszbiter szólóénekekkel, Papp Ferenc karnagy vezetésével a Szegedi Református Énekkar karénekszámával emelte a lelkeket felfelé. Előadást dr. Sinoros Szabó Emil presbiter tartott. Teleki Sándor lelkes bibliamagyarozatában bucsuzásra a Kereszt árnyékába vezette a lelkeket, mely után új reménységgel zúgott Mózes zsoltára, a »Te benned biztunk...« Nagy öröm volt látni közöttünk többeket azok közül, akik az elmúlt években konfirmáltak Ujszegeden. Csak az első évben, 1929-ben konfirmáltak közül nem jött senki. Őket már szétszórta az élet az ország más tájaira. De hisszük, hogy Áldozócsütörtökön gondoltak ránk s lélekben velünk ünnepeltek. Akik közletről és távolról Ujszegedre gyűltünk az Ige lábaihoz, egy áldott nap után az Ujszegeden konfirmáltak jelszavával vetünk bucsút egymástól: »Áldozócsütörtökön találkozunk Ujszegeden!« A preszbiteri gyűlés lefolyásáról, valamint azokról, kik adományokkal és áldozatos munkájukkal az ünnepséget elkészítették a mi számunkra, legközelebb számolunk be.

Sveizi órák, ékszerek
részletfizetésre is.

Nagy óra és ékszerjavító műhely

Tóth József

Kölcsey utca 7. Képes árjegyzék ingyen.

Felelős kiadó:

TELEKI SÁNDOR lelkész

Előfizetés: havonként 50 fillér.

Egyes szám ára 15 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Ref. lelkészi hivatal, Szeged.

Megjelenik: hetenként szombaton.

Könyvismertetés

Török Sándor református atyánkfiának, az ismert nevű írónak, aki itt él és munkálkodik közöttünk, jelenleg mint a »Szegedi Napló« felelős szerkesztője, a »Magyarság« napilap és a »Napkelet« folyóirat munkatársa, megjelent a legújabb 2 kötetes nagy regénye: Az idegen város.

E kiváló értékű irodalmi terméknek az ismertetésére szolgálnak az alábbi szerény sorok.

A regény hőse egy Erdélyből a magyar fővárosba siető ifju, akinek odahaza nincs kilátása, hogy a benne szunnyadó tehetségeket kifejlessze s főképp, hogy a megszállott területén lévő sanyaru viszonyok között megélhetést nyújtó elhelyezkedést találjon. Távolról úgy látja a magyar fővárost, hogy ott minden álma szabadon, könnyedén kibontakozhat s megvalósul. Azonban a csalódások egész sorozata éri. A hazulról kapott ajánlólevelek mitsem érnek. Az Erdélyből rég elszármazott s a fővárosban magas polcra jutott urak hidegen, hűvösen vagy semmit sem mondó vállveregetésekkel, buzdításokkal utasítják el. Szegény özvegy édes anyjához visszatérni szégyell, a fővárosban viszont pénzszerzési lehetőségeket nem talál, amelyek oda segitenék, hogy továbbképzés céljából az egyetemre beiratkozhas-sék. Nyomorában még nyomoruságosab-ban, helyzetben levő, Erdélyből már régebben kijött barátai tartják el, osztják meg vele száraz s szűkös kenyereket. Az éhség és nyomorúság odáig töri, hogy mindent vállal: kifutó, vagy ruhatáros lesz-e, mindegy. Később véletlen szerencse zongoratanításhoz juttatja. Gazdag zsidó családok gyermekeit tanítja. Közben itt is, ott is felfedezi a leplezett nyomort és felsír a lelke, mikor egy volt erdélyi tanárját fedezi fel az egyik utcaseprőben, egy-egy barátját találja a hólapátolók között. Jobb helyzetbe jutva, tanul az egyetemen. Majd reá talál egy sorsüldözött felvidéki családra, amely valamikor nagy uri volta, jómódjában sűtkérezett, ám itt a nagy idegen városban mosodát nyitott. Közben meggyőződik a diplomások jövőtlenségéről, feladja álmait, benősül e felvidéki családba s maga is mosodás lesz és így elindul egy reális, munkás élet útján.

Ez lenne röviden a tartalmi vázlat a regénynek. A kidolgozása a témának nagyon alapos, színes, fordulatokkal gazdag, érdekfeszítő mindvégig a regény. Élénken, természetes valóságukban állanak előttünk a szereplők és a háttér, amely a mi korunk, oly hűen rajzolódik elibénk, mintha mi is benne mozognánk.

Ez a könyv azonban nem csupán a szórakoztatást szolgálja; valamivel többet akar s tud is adni. Kiáltó szó ez a regény a magyar szociális nyomorúság közepette; csak önmagukkal törődő, jobbmódú, közömbös szívű, sivár lelkek világában, abban a világban, ahol segítő jószándék nélkül elnézik, hogy 30—40 éves »ifjú titánok« járjanak éhesen és rongyosan, állásnélkül a mindennapi kenyérért, amelyhez pedig jogot adott nekik az Isten. A Trianon szülte menekült családok nyomorúságai és tragédiái mellett rámutat e könyv a diplomáért, vagy diplomákért küzdő, vagy azzal bíró, a türehetlen mának és reménytelen holnapnak világában élő magyar ifjaknak szív-bemarkoló nyomorúságára, életcéltalanságá-

ra, megrázó tragédiáira. Megdöbbenően tárja elénk a biztos pozíciókban ülő, javaikat fukaron, kuporgató öregeknek közömbösségét, az ifjúság iránti felelőtlenséget, vértelen hazafiságú frazeológiájukat, magasról adott vállveregetéseiket, az ifjabb generáció érdekében semmittevésüket. Ez a regény még sem vádol, sőt még szemrehányásokat sem akar tenni, csak jóindulatot, érdeklődést, segítséget kér és vár a jövődőt magában hordozó magyar ifjúság számára.

Ez a regény megérdemli, hogy minél többen olvassák és megszivleljék igazságait.

A kétkötetes munka ára különben 6 p s megrendelhető nálunk is.

(Kiss T. I.)

KIR.ÜGYÉSZSÉG

H.Széchenyi tér.